

[Kent Kirk]

Efter at have lyttet til hr. Gert Petersen må jeg sige, at der er nogle, der forsøger at forplumre debatten.

Hr. Gert Petersen bør være opmærksom på, at denne ændring af proceduren over for Europa-Parlamentet er en naturlig konsekvens af, at man går over til afstemning med kvalificeret flertal, når det drejer sig om det indre marked, forskning og teknologi. Man er nødt til at have sikkerhed for, at de lande overalt i Fællesskabet, hvor der er befolkninger, der har en interesse for, at man ikke gennemtrumfer noget i Ministerrådet med kvalificeret flertal via Europa-Parlamentet, det folkevalgte parlament, i det mindste kan få deres røst til at lyde og eventuelt tvinge Ministerrådet til i den sidste ende at træffe afgørelserne med kvalificeret flertal.

Der er under ingen omstændigheder tale om yderligere magtbeføjelser til Europa-Parlamentet. Dem sørgede hr. Ivar Nørgaard for i 1975 på budgetområdet. Der er tale om ting, som er ukendt mange steder, hr. Gert Petersen, bl.a. i Sovjetunionen. Der er tale om en magt, der hedder ordets magt. Det kender man ikke de steder. Det er noget af det, vi gerne vil bygge demokrati på i Europa.

Må jeg så sige til hr. Ivar Nørgaard, at jeg er sjældent blevet så skuffet, som jeg blev i dag. Jeg har altid betragtet hr. Ivar Nørgaard som en realpolitiker med store erfaringer i internationale politiske forhandlinger. Derfor var jeg meget skuffet over den ordførertale, vi lige har hørt, for jeg syntes ikke, den forholdt sig til de virkelige problemer, vi står over for, til det, den danske befolkning skal tage stilling til. Det var mere et forsøg på at gøre lidt grin med det, der er foregået i den sidste uges tid. Det skuffede mig enormt, for jeg ved, at hr. Ivar Nørgaard har deltaget i internationale forhandlinger og kender præmisserne for internationale forhandlinger.

Jeg skal nu gå over til min ordførertale.

Forhandlingerne om effektiviseringen af EF-samarbejdet er jo nu tilendebragt. Udenrigsministeren har i de seneste dage fremskaffet klare beviser for, at regeringens fortolkning af forhandlingsresultatet var korrekt. Danmark og dermed folketinget står nu over for at træffe en afgørende beslutning, som vil få vidtgående konsekvenser. Afgørende, fordi vi nu skal tage stilling til, om Danmark skal fortsætte i det europæiske

samarbejde på lige fod med de andre 11 medlemslande. Vidtgående konsekvenser, fordi beslutningen ikke kun berører os, men også vil få stor indflydelse på de kommende generationers muligheder i den danske samfund.

Det er lykkedes for skiftende danske regeringer igennem de sidste 13 år at opnå stor indflydelse på EFs udvikling. Vi kan med rette være tilfredse med, at vi har medvirket til til at sikre en pragmatisk udvikling af samarbejdet. Det har kun kunnet lade sig gøre, fordi der har været et ansvarsbevidst flertal i folketinget, som har været parat til at arbejde sammen for at skaffe Danmark maksimal indflydelse i EFs beslutningsprocesser. EF-politikken har været dikteret af saglige hensyn. De partipolitiske hensyn har i stor udstrækning hidtil måttet vige, for at vi kunne varetage den samlede befolknings interesser.

For et land af Danmarks størrelse har dette været en rigtig politik. Skal vi opnå indflydelse over for de store lande, må de ansvarsbevidste politiske kræfter samles for at varetage landets interesser. For at få et samarbejde til at fungere om markedspolitikken må snævre partipolitiske hensyn vige. Det konservative folkeparti har i hele den periode, vi har været medlem af EF, været rede til at yde sit bidrag til en slagkraftig dansk markedspolitik.

Denne holdning til dansk markedspolitik har der indtil i år været enighed om blandt de partier, der i 1972 gik ind for dansk medlemskab af EF, men de seneste ugers udvikling viser, at socialdemokratiet nu fjerner sig fra de ansvarsbevidste partier. Vi må dybt beklage, at socialdemokratiet har opgivet at prioritere samfundsinteresserne i dansk markedspolitik højer end den interne splid. Det må vække forundring hos mange, at den socialdemokratiske folketingsgruppe nu er parat til at sige nej til de åbenbare fordele, dansk erhvervsliv og danske arbejdspladser vil opnå med en virkeliggørelse af det europæiske hjemmemarked.

Dansk eksport har ofte været berørt af den mangelfulde beslutningsproces i EFs Ministerråd. Forslaget, hvis gennemførelse ville have givet danske virksomheder bedre muligheder på de andre EF-landes markeder, er blevet blokeret af lande i Ministerrådet, ikke fordi de pågældende lande har haft vitale